

Cava brut

Jordi Fortuny

"Al món del cava les coses no tornaran mai més a ser com abans de l'enfrontament entre Codorniu i Freixenet."

Terratrèmol al Penedès. Al món del cava les coses no tornaran mai més a ser com abans de l'enfrontament entre Codorniu i Freixenet. Les coses han arribat massa lluny i les ferides trigaran a tancar-se. Però també és veritat que, si han après la lliçó, tots els implicats treuran conclusions útils per al futur. Per començar, aquesta mateixa setmana, dimecres 21, el consell regulador del cava decideix coses importants, per primera vegada en molt de temps.

Les acusacions que Freixenet no va respectar els nou mesos d'envelliment del cava abans de posar-lo a la venda, siguin o no certes, han destapat una realitat tan coneguda al Penedès com silenciada públicament. Però ha arribat un moment que el cava està ja massa vinculat a la imatge exterior del país. Fer la vista grossa i jugar amb la qualitat del producte és jugar amb foc. Per això, en el futur, la qualitat del cava hauria de ser inqüestionable.

Polítics, empresaris i pagesos ja tenen feina. Després del que ha passat no ha de ser gaire difícil posar-se d'acord en unes normes d'elaboració del cava que es puguin complir i es facin complir. El vi i el cava, a més de ser bons, ho han de semblar. Si no és veritat, per exemple, que els elaboradors utilitzin de vegades vi procedent de zones no autoritzades, per què ho diu tan convençuda la gent del Penedès?

Sí. L'enfrontament entre els líders del cava ha posat en evidència una situació que ve de lluny. Però segurament els autèntics motius de la picabaralla són econòmics. Codorniu i Freixenet, Freixenet i Codorniu, competeixen frontalment en el mercat i els èxits d'un són necessàriament fracassos de l'altre. Un repàs als comptes oficials de les dues empreses revela que totes dues han passat per mals moments els últims anys.

En els gràfics d'aquesta pàgina hi ha l'evolució de les vendes de les dues empreses

i dels beneficis bruts, encara que és difícil comparar-les. Codorniu compta els anys entre l'1 de juliol i el 30 de juny de l'any següent. Freixenet feia servir el calendari normal, però l'any 93 va canviar de criteri i ara fa els números entre el primer de maig i el 30 d'abril de l'any següent. Per això, les dades de Freixenet del 93 corresponen només als quatre primers mesos de l'any...

Codorniu guanyava diners a bon ritme, fins que va tenir una ensopegada l'exercici 93-94: més de 3 mil milions de pessetes de pèrdues. Arran d'això, va tancar les comercials que tenia a Rússia i als Estats Units, però manté

les caves de Califòrnia, Codorniu Napa, encara que hi perdrà diners durant uns anys abans que li surtin a compte.

Freixenet no guanya tants diners, quan en guanya, ni en perd tants quan les coses van malament, però sorprèn que la xifra de pèrdues de l'any 1993, quasi 450 milions, coincideixi pràcticament amb els guanys

que va tenir l'any següent. Les vendes de les dues empreses són similars, després que van tenir un mal 93: 18 mil milions de pessetes l'últim any conegut. La diferència, és que les exportacions de Codorniu representen un 12% del que ven, mentre que les de Freixenet representen un 49%, dades que fan dubtar del suposat lideratge de vendes de Freixenet a l'estat espanyol... Encara que tot és molt confús, perquè el *Dicodi* (Directori de Consellers i Directors), una publicació solvent, atribueix unes vendes de 22 mil milions a Codorniu i de 32 mil milions a Freixenet, molt superiors a les declarades.

